

Oponentský posudek rigorózní práce

Autorka práce: **Mgr. Martina Hladíková**

Oponent: **JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.**

Téma: **Nepřípustnost změny podstatných náležitostí demokratického právního státu**

V rámci hodnocení předložené rigorózní práce jsem se zaměřil na následující kritéria hodnocení: 1) výběr tématu, formulování cílů, 2) struktura práce, 3) práce s prameny a formální stránka, 4) věcný obsah práce.

1) výběr tématu, formulování cílů

Samotný výběr tématu týkající se podstatných náležitostí demokratického právního státu považuji pro rigorózní práci za velmi vhodný, neboť jak praxe ukázala, výklad čl. 9 odst. 2 Ústavy již není jen doménou učebnic, odborných článků a komentářů, nýbrž reálné soudní praxe, přičemž způsob a míra jeho uplatňování v praxi má významný vliv na praktickou realizaci základních ústavněprávních otázek typu zdroj moci či dělby moci apod.

Cíle práce autorka vymezuje v úvodu práce tak, že ambicí práce je „zodpovědět otázku, co je demokratický právní stát a jaký je rozdíl mezi demokratickým právním státem a právním státem“, resp. vymezení jeho podstatných náležitostí a role Ústavního soudu ČR na jejich ochranu (str. 8).

Domnívám se však, že cíle práce by bylo vhodné vymezit jasněji a zřetelněji, ostatně jako i samotné závěry.

2) struktura práce

Ke zvolené struktuře práce nemám závažnější výhrady, práce je strukturována logicky a přehledně.

Doporučoval bych však vynechat některé popisné historizující segmenty (např. historie ústavního soudu (str. 105)) a v souvislosti s první výhradou bych ještě logičtěji a komplexněji práci stavěl kolem jasněji vymezeného cíle.

3) práce s prameny a formální stránka

Autorka má dostatečné rešeršní zázemí v monografických pracích i odborných statích. Doporučil bych větší zaměření na zahraniční publikace. Na použité zdroje nicméně v zásadě vědecky korektně odkazuje.

Formální stránka práce je taktéž – až na drobné výhrady – v zásadě v pořádku.

Jinak je tedy autorčina práce stylisticky a jazykově na úrovni práce rigorózní.

4) věcný obsah práce

Některé závěry autorky jsou poměrně kontroverzní a to i bez hlubší argumentace – např. na str. 11, že *vymezení obyvatelstva státu nejspíše nebude dělat problém.*¹

To však nemusí být tak jednoduché – jaký je vztah mezi občanem, voličem, obyvatelem a příslušníkem lidu? Proč např. v současnosti nemá demokracii znamenat moc lidu? (str. 22).

Dále by bylo vhodné více vysvětlit autorčino chápání pojmu ústavodárce (co je legislativní ústavodárce? – str. 54).

Kromě toho postrádám jasnější odpovědi na otázky, jako jsou tyto:

Musí být klauzule „věčnosti“ explicitně uvedena v Ústavě?

Co když se sám lid rozhodne zasáhnout do podstatných náležitostí demokratického právního státu např. prostřednictvím referenda?

Jaké jsou právní důsledky odstranění samotného čl. 9 odst. 2?

Dále bych vytknul některé drobné chyby – např. se na str. 99 se hovoří o šesti „cípech“ kemalismu, kde patrně má být „šípech“.

Po zhodnocení všech aspektů práce však uzavírám, že jde o práci splňující požadavky kladené na rigorózní práci a tuto práci doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 12. 4. 2016

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.,

katedra ústavního práva

Právnická fakulta Univerzity Karlovy

¹ Nebo na str. 43, že při hloubání nad ústavou pro potřeby právní však jistě nebude vhodné na ústavu nahlížet optikou sociologickou a naopak.